

Mówione Słowo # 123

To samo nasienie wyraża to samo życie

pastor Brian Kocourek

18. listopada 2007

W niedzielę zakończyliśmy, czytając **Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem**, akapity 92-95, więc rozpoczniemy dzisiaj wieczorem od akapitu 96:

96 Ja jestem Branhamem, bo urodziłem się Charliemu i Elli Branham. Dlatego jestem Branhamem, bowiem jestem ich potomkiem. Ich obopólna zgoda, oraz ich spermie sprawiły, że powstało nasienie, z którego powstałem ja.

Kiedy Bóg i Jego Słowo staną się jedno (Halleluja!) to jest... kiedy Duch Boży nawadnia to Boże Nasienie - Słowo Boże, to wyprodukuje Boga; to już nie jest jednostka, ale jest to Bóg! Dlaczego? - ty jesteś umarły, ty już więcej nie jesteś samym sobą. Uważasz się za umarłego, wypróżnionego, czekającego na zarodek Nasienia. Co to potem oznacza? To już więcej nie jesteś ty, to już więcej nie jest człowiek; jest to Bóg w człowieku. Jest to zarodek Nasienia, podobnie jak mówione Słowo na początku. Słowo Boże zostało zmanifestowane w tym człowieku; potem to już nie jest ten człowiek, to jest człowiek, który jest umarły samemu sobie. On nie może być krzyżówką i synem w tym samym czasie. On jest albo synem śmierci, albo synem Życia. A więc, jeżeli on jest synem śmierci, przekażcie go diabłu i pozwólcie mu, aby go uśmiercił. Oddajcie się na chwilę Bogu i pozwólcie Mu, aby uśmiercił tego diabła, który jest w was - aby go wypędził precz, aby was wypróżnił. Następnie pozwólcie Bogu zasadzić Jego własne Życie w was, a potem to już więcej nie jesteście wy; jest to Boże Życie, bo to jest Słowo Boże, odwilżane przez Ducha Świętego i ono zrodzi tą samą rzecz. Czy to widzicie? Chętnie bym przemawiał na ten temat kilka minut, ale co tych trzydzieści lub czterdzieści stron miejsc z Pisma tutaj... A ja przebrałem dopiero trzy z nich.

97 W porządku - zmanifestować. Te uczynki zmanifestowały to samo przez nas, bowiem To jest to samo Słowo. Więc jeżeli chcecie czynić dzieła Chrystusa, czyńcie to samo, co On czynił. "Kto wierzy we Mnie, będzie miał Moje uczynki". Co to jest? - w co wierzyć? - że On jest zarodkiem oryginalnego Nasienia, które przychodzi. Gdzie jest to nasienie? Tutaj, pozwólcie mi wziąć te chustki. Tutaj jest człowiek - przyjmijmy, że to jest on - właśnie tutaj. To jest ten człowiek - przypuśćmy, że to jest on. Co się stało? Ewa to skrzyżowała - i urodziła. Co to sprawiło ... co się z tym potem stało? - obróciło się to w śmierć - stopniowo obumierało i obumierało.

Otóż, ten zły wystąpił z tego. Lecz pozostaje tutaj Słowo, pomimo wszystko. Tutaj jest Słowo, ono tutaj leży, po prostu takie same. Otóż, co się stało? Tutaj jest Słowo. To Słowo, które wypowiedział Bóg, abyśmy się rozmnażali i napelniali ziemię – Ono nie mogło znaleźć miejsca, gdzie by się mogło ulokować. W końcu uczepliło się w łonie panny. (Dzisiejszego popołudnia będziemy mówić więcej o tych dwu łonach). I co się stało? Z Niego wyszedł zarodek Życia - ta woda, która daje temu ziarnu sposobność, aby się zreprodukowało. Duch wyszedł z Niego i odszedł do góry.

98 Tutaj jesteście. Robimy postępy. Co się stało? My Temu wierzymy, wierzymy w To. Otóż, co powiedział Jezus? - "Kto wierzy we Mnie (widzicie)... kto wierzy we Mnie, sprawy, które Ja czynię - ta manifestacja, kiedy Duch święty zstępuje na mnie w postaci gołębiczy i dokonuje tego, nie przez skrzyżowanie, lecz przez narodzenie z dziewicy. Nie w ten sposób, jako splodzenie dziecka przez męża i żonę; nie, nie tak, nie przez skrzyżowanie, ale przez narodzenie z dziewicy. Otóż, daję wam to Życie, jeżeli w wierze przyjmiecie to, co powiedział Ojciec, wszyscy prorocy i całe Słowo Boże, Ja zleję to Życie na was, a wy nie będziecie mogli uczynić nic innego, jak wyprodukować to samo, czym jestem Ja. Tutaj to macie.

99 "Sprawy, które Ja czynię i on czynić będzie". A co On czynił? - tylko to, „co widział u swego Ojca. Ew. Jana 5. 19; "Ja nie czynię nic, dopóki nie pokaże Mi tego Ojciec". Czym On był - stał się człowiekiem. Bóg stał się ciałem i mieszkał między nami. Słowo stało się ciałem i przebywało między nami. Boże mówione Słowo zrodziło przez dziewicę ciało, a w tym ciele przyszła Woda, ten Duch; ono zostało obmyte kąpielą wodną Słowa, a potem Duch wstąpił do Niego, przebywał w Nim, i przyszło tam Życie Boże, manifestując się przez Chrystusa. Bóg był w Chrystusie, w tym Pomazańcu.

Rzymian 8, 2: *Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci.*

Zauważcie, jest to zakon Życia, o którym Paweł mówi tutaj; on nazywa to zakonem Ducha Życia w Chrystusie Jezusie.

3. Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna Swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele, 4. aby sprawiedliwość zakonu mogła wypełnić się w nas, którzy chodzimy nie według ciała, ale według Ducha.

Patrzmy się więc tutaj na Zakon Życia – tego Życia, które było w Chrystusie Jezusie, aktualnie wypełniającego się w nas. I tutaj jest klucz do zrozumienia tego zakonu:

5. Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym, co duchowne.

Widzimy więc, że ten zakon Życia dotyczy Ducha Życia, które było w Chrystusie, lecz z niego weszło do nas, kiedy zostało wypuszczone z tego naczynia pierworodnego Syna owego dnia na Golgocie. A to życie weszło do innych synów, mianowicie do nas, aby się mogło zmanifestować również w naszym ciele.

6. Albowiem zamysł ciała to śmierć, a zamysł Ducha to życie i pokój.

Jeżeli jesteś duchowo usposobionym, to masz życie i pokój. Więc my nie usiłujemy o rzeczy tego ciała, ale o sprawy Ducha, skoro Duch Boży odpoczywa w naszych śmiertelnych ciałach.

7. Dlatego zamysł ciała jest wrogi Bogu; nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może. 8. Ci zaś, którzy są w ciele, Bogu podobać się nie mogą. 9. Ale wy nie jesteście w ciele, lecz w Duchu, jeśli tylko Duch Boży mieszka w was. Jeśli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest Jego.

Widzicie teraz, że to właśnie odróżnia nas od wszystkich innych ludzi. Jesteśmy narodzeni na nowo z Ducha Bożego i to samo Życie Syna Bożego, które było w oryginalnym nasieniu Syna Bożego i zmanifestowało się w Jego ciele, jest obecnie w naszym ciele i czeka na to, aby zmanifestować to samo Życie w nas.

10. Jeśli jednak Chrystus (to namaszczenie) jest w was, to chociaż ciało (twoje ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak (a tutaj jest wielkie jednak) duch jest żywy przez usprawiedliwienie. (Innymi słowy, duch ludzki przychodzi do Życia dzięki Sprawiedliwemu Słowu. Otóż, w następnym zdaniu Paweł umieszcza to wszystko.

11. A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który Jezusa Chrystusa z martwych wzbudził, ożywi i wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który mieszka w was.

I pamiętajcie, jeżeli On ożywia wasze śmiertelne ciała, właściwa definicja słowa śmiertelny oznacza to, co może umrzeć. Greckie słowo, które zostało przetłumaczone jako śmiertelny, brzmi „Thnetos”, a ono oznacza, że jest podatny na śmierć. Więc Paweł mówi, że jeśli Duch, który był w Jezusie Chrystusie i który Go wzbudził z martwych przebywa w naszych ciałach, które są podatne na śmierć, albo które są podległe śmierci, to On ożywi te ciała tak samo. Innymi słowy on nie mówi tutaj o ożywieniu ciała, które już jest martwe, lecz tego ciała, które jest podatne na śmierć.

Dlatego właśnie czytamy to, co napisał Jan w 1. liście Jana 1, 1: *Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy, na co patrzyliśmy się i czego ręce nasze dotykały, o Słowie Żywota.* I pamiętajcie, ten sam Jan, który napisał ten list, napisał również Ewangelię Jana, w której podaje sprawozdanie, że Jezus powiedział, iż Słowo jest Duchem i Życiem.

A tutaj mówi nam o tym Życiu, kiedy pisze dalej: *2. A żywot objawiony został...* (Pragnę teraz, żeby to teraz głęboko do was wsiąknęło – mianowicie że Życie zostało zmanifestowane. Mówiąc inaczej: Nasienie Syna Bożego w pierworodnym Synu

zostało zmanifestowane i jako rezultat Jan mówi: *I widzieliśmy je i świadczymy o nim i pokazujemy... zwiastujemy wam ten Żywot Wieczny, który był u Ojca i został nam zmanifestowany.*) Więc jeśli to Życie było u Ojca i w Ojcu, to potem, gdy ono wyszło z Ojca, wystąpiło jako Oryginalne Nasienie, którym był Jezus Chrystus, Boży pierworodny syn. *3. To, co widzieliśmy i słyszeliśmy...* Innymi słowy to, co widzieliśmy, było działaniem Bożego Życia w tym Naczyniu, w Pierworodnym Synu, a te słowa, które słyszeliśmy, są tymi słowami, które wypowiedział Pierworodny Syn.

Ew. Jana 5, 26: Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie.

I pamiętajcie, w Ew. Jana 5, 19 i 5, 30. słyszymy, jak Jezus mówi:

Ew. Jana 5, 19: Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to samo i Syn czyni.

I dalej w Ew. Jana 5, 30 on powiedział: *Ja sam z siebie nie mogę nic uczynić. Jak słyszę, tak sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo staram się pełnić nie moją wolę, lecz wolę tego, który mnie posłał.*

I następnie w Ew. Jana 10...

Ew. Jana 14, 31: Lecz świat musi poznać, że miłuję Ojca i że tak czynię, jak mi polecił Ojciec. Wstańcie, pójdźmy stąd. Dlatego pragnę wam pokazać, że właśnie w tym wersecie jest to, co pragnę, abyście zobaczyli: Jak to Życie, które było w Synu Bożym, zmanifestowało się. Ono zmanifestowało się w całkowitym posłuszeństwie przykazaniom Ojca.

A dalej w Ew. Jana 12:49-50: *49. Bo Ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mówić.*

50. I wiem, że przykazanie Jego jest żywotem wiecznym. Przeto, co Ja wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec.

Więc On nie mówił nie wiedząc co powiedzieć, ponieważ On polegał zupełnie na Swoim Ojcu, aby wiedział, co ma powiedzieć, i dokładnie to On mówił.

2. Bo Żywot objawiony został (zmanifestowany w tych wybranych naczyniach oryginalnego Nasienia, Jezusa Chrystusa) *i widzieliśmy go, i świadczymy o nim, i zwiastujemy wam Żywot Wieczny, który był u Ojca, i został nam zmanifestowany.* Innymi słowy: Istotnym celem manifestacji Nasienia Życia Syna Bożego było to, że oni mogli świadczyć o tym, jak to Życie zmanifestowało się w tym ciele, nazywanym Jezusem Chrystusem. A Jan kontynuuje i mówi: *To, co widzieliśmy naszymi oczami, i dotykaliśmy się naszymi rękami, zwiastujemy wam, abyście i wy mieli społeczność z nami. A prawdziwie nasza społeczność jest z Ojcem, i z Jego Synem, Jezusem Chrystusem.*

Powróćmy teraz do Rzymian 8, 12, gdzie Paweł mówi dalej: *Tak więc bracia jesteśmy dłużnikami nie ciała, aby żyć według ciała. 13. Jeśli bowiem według ciała żyjecie, umrzecie; ale jeśli Duchem sprawy ciała umartwiacie, żyć będziecie.* Mówiąc inaczej: Jedynym sposobem, jak możesz naprawdę żyć w swoim ciele, jest umrzeć samemu sobie i usunąć się z drogi, aby to Boże Życie w tobie mogło zająć pierwszeństwo – w twoim śmiertelnym ciele.

Dlatego Paweł powiedział w liście do Galacjan 2, 20: *Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.*

I dlatego w czasie objawienia Jezusa Chrystusa głównym celem Objawienia Chrystusa jest to, aby On mógł być objawiony w nas przez to samo Życie, a jeżeli jest objawiony w nas, to jest również w nas zmanifestowany.

Kolosensów 3:1-2: 1. A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem, tego co w górze szukajcie, gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej; 2. O tym, co w górze, myślcie, nie o tym, co na ziemi.

Otóż, powinniśmy zwrócić szczególną uwagę na to, co Paweł pokazuje nam tutaj, ponieważ on pokazuje nam, jak mamy zaniechać naszego działania i dać miejsce Bogu. On pokazuje nam tutaj, jak mamy myśleć o tym, co jest w górze...

3. Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu. Wasze życie jest ukryte w Chrystusie dzięki temu Namaszczeniu, którym zostaliście namaszczeni przez Boga. Pragnę teraz, abyście naprawdę zrozumieli następną rzecz, którą on mówi nam tutaj, ponieważ ona ma do czynienia z tą godziną... Dlatego:

4. Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, (On się phaneroo, to znaczy zmanifestuje w Swojej prawdziwej tożsamości. Więc kiedy Chrystus zstąpi na ziemię i zmanifestuje się w Swojej prawdziwej tożsamości, wtedy i wy phaneroo – wy zmanifestujecie się w waszej prawdziwej tożsamości.) *wtedy i wy okazecie się razem z nim w chwale.* (Razem z Nim w Doxa, a wszyscy wiemy, że „Doxa” Boża, to jego opinia, wartość i ocena. Więc kiedy Chrystus, Który jest naszym Życiem, przychodzi, aby zmanifestować Swoje Życie przed nami w potwierdzonym proroku, to i my powinniśmy manifestować to samo Boże Życie w naszych śmiertelnych ciałach. I zauważcie, on mówi, jak to będziemy czynić... dzięki Niemu w „Doxa”. Dzięki Niemu wyrażamy tą samą opinię, tą samą wartość i tą samą ocenę. Potem Paweł mówi nam, jak będziemy mogli to czynić w tych naszych śmiertelnych ciałach. *5. Umartwiajcie* (to znaczy musicie stać się martwymi według następujących słów: Kol. 3:5-10:

5. Umartwiajcie tedy to, co w waszych członkach jest ziemskiego: wszeteczeństwo, nieczystość, namiętność, złą pożydlivość i chciwość, która jest bałwochwalstwem, 6. Z powodu których przychodzi gniew Boży na nieposłuszne dzieci. 7. Niegdyś i wy postępowaliście podobnie, kiedy im się oddawaliście; 8. Ale teraz odrzućcie i wy to

wszystko: gniew, zapalczywość, złość, bluźnierstwo i nieprzyzwoite słowa z ust waszych; 9. Nie okłamujcie się nawzajem, skoro zwlekliście z siebie starego człowieka wraz z uczynkami jego, 10. A przyoblekli nowego, który się odnawia ustawicznie ku poznaniu na obraz tego, który go stworzył. (Mówiąc inaczej, to jest Duch Mądrości i Objawienia w POZNANIU naszego Ojca, Samego Boga).

11. W odnowieniu tym nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, cudzoziemca, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz Chrystus jest wszystkim i we wszystkich. (A potem on mówi, że kiedy odłożymy na bok nasze śmiertelne ciała ze wszystkimi charakterystycznymi cechami naturalnego ciała – aby to móc uczynić, musicie przede wszystkim:

12. Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, 13. Znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy. 14. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości. 15. A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym ciele; a bądźcie wdzięczni. 16. Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych; 17. I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu.

A potem Paweł chce nam pokazać, jak mamy zastosować te sprawy w naszym codziennym życiu w naszym otoczeniu. Dalej on mówi: *18. Żony, bądźcie uległe mężom swoim, jak przystoi w Panu. 19. Mężowie, miłujcie żony swoje i nie bądźcie dla nich przykrymi. 20. Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim; albowiem Pan ma w tym upodobanie. 21. Ojcowie, nie rozgoryczajcie dzieci swoich, aby nie upadały na duchu. 22. Studzy, bądźcie posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc nie tylko pozornie, aby się przypodobać ludziom, lecz w szczerości serca, jako, ci którzy się boją Pana. 23. Cokolwiek czynicie, z duszy czyńcie jako dla Pana, a nie dla ludzi, 24. Wiedząc, że od Pana otrzymacie jako zapłatę dziedzictwo, gdyż Chrystusowi Panu służycie. 25. Kto bowiem wyrządza krzywdę, otrzyma odpłatę za krzywdę bez względu na osobę.*

Więc Paweł mówi nam tutaj, jak powinniśmy zastosować prawdziwe Życie Chrystusa w nas dzięki narodzeniu się na nowo.

Powrócimy do listu do Rzymian 8. i rozpoczniemy od 14. wersetu, gdzie on mówi: *Bo ci, którzy są prowadzeni przez Ducha Bożego, są synami Bożymi.* Popatrzcie, Paweł mówi nam, że dowodem naszego synostwa jest właśnie to, kto nas prowadzi. Jeżeli Bóg jest Tym, który cię prowadzi, jest tak dlatego, bo jesteś synem Bożym.

15. Wszak nie wzięliście ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz wzięliście ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, Ojcze. Nie jest to strach, który przywiązuje was do Boga, jest to Duch Adopcji, a dlatego, że jesteście synami, Bóg dał wam Ducha

Adopcji, który prowadzi was do utożsamienia się z Nim, jako waszym Ojcem. I nie tylko twój duch utożsamia się z Nim, jako z twoim Ojcem, lecz Jego Duch świadczy o tym, że faktycznie jesteście synem.

16. Ten to Duch, Boży Duch świadczy wspólnie z duchem naszym, że dziećmi Bożymi jesteśmy. Widzisz więc, bez względu na to, jak bardzo wierzysz, że jesteście synem Bożym, jest to Bóg, który poświadcza ci to i to się liczy. Faryzeusze twierdzili, że Abraham jest ich Ojcem, a Jezus powiedział im, że gdyby Abraham był ich ojcem, to czyniliby to samo, co Abraham – to znaczy oni by rozpoznali Słowo, kiedy przyszło do nich. On nazwał ich potomstwem węża, lecz oni potem twierdzili, że nie są potomstwem węża, ale że Bóg jest ich Ojcem. On powiedział: Gdyby Bóg był waszym Ojcem, to wierzylibyście mi, bo On mnie posłał.

Jan. 8, 38-47: 38. Mówię to, co widziałem u Ojca, a wy także czynicie, co słyszeliście u ojca waszego. 39. Odpowiadając, rzekli mu: Ojcem naszym jest Abraham. Jezus im odrzekł: Jeżeli jesteście dziećmi Abrahama, spełniajcie uczynki Abrahama. 40. Lecz teraz chcecie zabić mnie, człowieka, który wam mówił prawdę, którą usłyszałem od Boga: Abraham tego nie czynił. 41. Wy spełniacie uczynki swojego ojca. Na to mu rzekli: My nie jesteśmy zrodzeni z nierzędu; mamy jednego Ojca, Boga. 42. Rzekł im Jezus: Gdyby Bóg był waszym Ojcem, miłowałibyście mnie, Ja bowiem wyszedłem od Boga i oto jestem. Albowiem nie sam od siebie przyszedłem, lecz On mnie posłał. 43. Dlaczego mowy mojej nie pojmujecie? Dlatego, że nie potraficie słuchać słowa mojego. 44. Ojcem waszym jest diabeł i chcecie postępować według pożądliwości ojca waszego. On był mężobójcą od początku i w prawdzie nie wytrwał, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa. 45. Ponieważ Ja mówię prawdę, nie wierzycie mi. 46. Któż z was może mi dowieść grzechu? Jeśli mówię prawdę, dlaczego nie wierzycie mi? 47. Kto z Boga jest, słów Bożych słucha; wy dlatego nie słuchacie, bo z Boga nie jesteście.

Wróćmy teraz do listu do Rzymian 8, od werseku 17. *A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Bożymi i współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko razem z Nim cierpimy, abyśmy także razem z nim uwielbieni byli.* Tutaj jest słowo Sun-doxazo, które oznacza wspólne odzwierciedlanie albo wyrażanie tych samych opinii, wartości i ocen.

18. Albowiem sądzę, że utrapienia teraźniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą (opinia, wartość, ocena) *która ma się nam objawić.* (w ang. „ma się objawić w nas”). Tak jest, objawić się W NAS. Tutaj to macie, on powiedział, że zmysł samego Boga objawi się W NAS.

Otóż, to słowo objawić jest przetłumaczone z Greckiego słowa „apokalupsis”, które jest w Piśmie Świętym używane głównie jako objawić albo objawienie. Mimo wszystko mamy jednak tendencję, kiedy używamy słowo objawienie, że mamy na myśli jakąś umysłową koncepcję albo ideę. To słowo „apokalupsis” ma jednak o wiele większy zakres, niż mieć zrozumienie czegoś. W dodatku do koncepcji albo zrozumienia ono kładzie również akcent na źródło tego zrozumienia i powód, dlaczego ktoś potrafi to

zrozumieć. Dlatego objawienie jest zapoczątkowane przez odsłonięcie albo odkrycie, które daje objawienie Życia.

W książce Siedmiu Wieków Kościoła, znanej również jako Objawienie Jezusa Chrystusa (CAB) str. 13, akapit 3, rozdział 1. brat Branham powiedział: „Greckie Słowo dla objawienia brzmi ‚apocalypse‘, a oznacza ‚odsłonięcie‘. To odsłonięcie jest doskonale opisane na przykładzie rzeźbiarza, odsłaniającego swoje rzeźbiarskie dzieło, czyli posąg, i wystawiającego je dla oczu widzów. Jest to odkrycie, objawienie tego, co było poprzednio ukryte.” Widzimy zatem, że samo odsłonięcie jest czynnikiem stymulującym dla objawienia, ponieważ odsłonięcie jest czynnością, która coś objawia. Dawniej było to zakryte, lecz obecnie wystawione na jaw. To właśnie jest esencją słowa „apokalypsis”.

A Jan powiedział w 1. *Jana 3, 2: Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy synami Bożymi, i jeszcze się nie objawiło, czym będziemy* (Innymi słowy jest to obecnie zakryte). *Lecz wiemy, że gdy się On objawi* (kiedy On zmanifestuje swoją prawdziwą tożsamość), *podobni do niego będziemy, albowiem ujrzymy go takim, jakim jest. 3. I każdy, kto tę nadzieję w Nim pokłada, oczyszcza się tak, jak On jest czysty.*

Psalm 119, 9: *W jaki sposób oczyści młodzieniec drogę swoją? Gdy się zachowa według Twego Słowa.*

Z powrotem do *Rzymian 8, 19: Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych.* (manifestujących się, dających się poznać, występujących na jaw) *20. Gdyż stworzenie zostało poddane znikomości, nie z własnej woli, lecz z woli Tego, który je poddał, w nadziei 21. że i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych.*

O, jaka to pełna chwały wolność? Jest to wolność, którą mamy w Chrystusie, abyśmy mieli Jego zmysł, Jego doxa wolność, to znaczy opinię, wartość i ocenę.

Rzym. 8, 22-30: 22. Wiemy bowiem, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i wspólnie boleje aż dotąd. 23. A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy początek Ducha, wzdychamy w sobie, oczekując synostwa, odkupienia ciała naszego. 24. W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy; a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, bo jakże może ktoś spodziewać się tego, co widzi? 25. A jeśli spodziewamy się tego, czego nie widzimy, oczekujemy żarliwie, z cierpliwością. 26. Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. 27. A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Bożą wstawia się za świętymi. 28. A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. 29. Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci;

Widzicie, to jest nasz klucz, właśnie tutaj. Jesteśmy predestynowani, abyśmy byli przypodobani na podobieństwo Pierworodnego Syna, więc mając to w myślach, ta predestynacja zabiera nas do następnego wersetu.

30. A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, (a wiemy, że jesteśmy usprawiedliwieni z Wiary, która jest objawieniem) a których usprawiedliwił, tych i uwielbił. (To słowo doxazo oznacza dojść do zupełnego wyrażenia tego, czym masz być według Jego postanowienia).

31. Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? 32. On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego? 33. Któż będzie oskarżał wybranych Bożych? Przecież Bóg usprawiedliwia. 34. Któż będzie potępiał? Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami. 35. Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? 36. Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, Uważają nas za owce ofiarne. 37. Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował. 38. Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani terażniejszość, ani przyszłość, ani moce, 39. Ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Pochylmy nasze głowy i nasze serca i módlmy się.